

Pintures murals de Sant Pere del Vim

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de Mossèn Esteve Prat (Sant Pere del Vim)
Alçada: 592

Coordenades:

Latitud: 41.67975
Longitud: 1.5294
UTM Est (X): 377598
UTM Nord (Y): 4615265

Classificació

Número de fitxa 08297 - 133
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Romànic Modern Renaixement
Segle XI i XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: BCIL / 874 - I / Acord Ple Consell Comarcal 27/07/2007
Número inventari Si (6124 IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic
Fitxes associades:
[Sant Pere del Vim](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

A l'espai central de l'absis de l'església de Sant Pere del Vim, s'observen unes pintures murals que es poden dividir en dos grups o conjunts. El més antic es troba al voltant de la volta i l'arc triomfal, representa una sèrie de sanefes concèntriques de caràcter geomètric i vegetal. El segon grup, es conserva a la part central de la conca. S'hi representa una màndorla circular decorada amb ones concèntriques, dins la qual s'hi representa la figura de l'apòstol Sant Pere, entronitzat i amb la tiara papal de tres corones, Sembla que porti una esfera a la mà esquerra i a banda i banda de la càtedra hi apareixen les figures d'uns querubins. Pel que fa al primer cicle pictòric es podria datar entre els segles XI i XII i el segon durant el segle XVI.

Observacions:

Es van recuperar entre els anys 2001 i 2009.

Història

L'església de Sant Pere del Vim estava dins el terme del castell de Miralles. Originàriament complia les funcions parroquials però, l'any 1681, es convertí en sufragània de Santa Maria dels Prats del rei. Però qui exercí el patronatge fou l'ordre del Sant Sepulcre, per mitjà del priorat de ant Miquel dels Prats de Rei. Posteriorment passà a domini de Santa Maria de Montserrat. Les primeres notícies documentades són de l'any 1069, quan Ramon Guadall de Calders i la seva muller Arsenda donen a la canònica de la Santa Creu de Barcelona la dominicatura de l'església de Sant Pere del Vim, amb tots els cups i bótes que hi havia.

Bibliografia

AA.VV (1992). Veciana; dins PLADEVALL i FONT, Antoni (dir). Catalunya romànica, vol. XIX, el Penedès i l'Anoia. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 517-526. BURON, Vicenç (1980). Esglésies romàniques catalanes. Guia, Artestudi edicions. Barcelona. CASTELLÀ i RAICH, Gabriel (1932-36) Veciana; dins "Butlletí de l'Agrupació fotogràfica d'Igualada (Igualada)" època II, núm. 49, pàgs. 55 i 56. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni cultural immoble. Patrimoni Arquitectònic. Barcelona. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya: l'Anoia.. Barcelona, pàgs. 231-237. PLADEVALL i FONT, Antoni (1971-72). Dues llistes de parròquies del bisbat de Vic del segle XII ; dins « Boletín arqueológico » (Tarragona), época IV, fasc. 113-120, pàgs. 283-304. PLADEVALL i FONT, Antoni (1982). La Segarra calafina; dins Gran Geografia comarcal de Catalunya, vol. V. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 425-475. SERVITJE, Jordi (2010). Veciana, on el silenci se sent. Ajuntament de Veciana.

